

OMRAAM MIKHAEL AIVANHOV

L'homme nécessite une balance

(Omul are nevoie de o balanță)

L'importance de la foi

(Importanța credinței)

Data: 24.07.1983

Durata: 53'

(primul paragraf al feței A)

Obișnuiți-vă să meditați asupra simbolului balanței. Atunci când sunteți iritați, prost dispuși, nefericiți, înseamnă că unul din platourile balanței voastre se înclină în mod primejdios într-o parte. Trebuie deci să puneți o greutate pe celalalt taler. Și ce greutate? Gândul că sunteți un fiu al lui Dumnezeu, că sunteți în Învățămintul Marii Fraternități Albe Universale și că aveți mulți prieteni. Sunt atâtea lucruri de pus pe acel taler! Așa că gândiți-vă la asta/la ele! Și apoi, veți simți din nou că viața e frumoasă. Unii fac acest lucru în mod inconștient. Când o femeie și-a pierdut soțul și când îi rămân copiii, gândul la acești copii face să urce la loc acel taler al balanței. Da. Deseori un copil atârână foarte greu în balanță. Cât este de simplu! Obișnuiți-vă așadar să vă gândiți la ceea ce puteți pune pe talerul balanței voastre interioare pentru a echilibra greutatea grijilor și mâhnirilor voastre.

Ce este Învățămintul Marii Fraternității Albe Universale? Este ceva simplu, limpede, accesibil, încât îl pot practica până și copiii, în timp ce pretutindeni altundeva, sunt lucruri atât de complicate, de grele de-ți spargi capul cu ele. Dacă vă dau unele metode pe care le-am găsit în anumite lucrări – oh, là, là! O iei razna! De aceea sunt oameni dereglați psihic, fiindcă sunt lucruri ne-psihologice/care nu țin cont de legile psihicului. În timp ce aici, totul este simplu. Singura diferență e că oamenii nu se gândesc la aceste lucruri, pentru că

sunt obișnuiți cu viața complicată. Sunt atât de obișnuiți să complice totul în viață! Am să vă aduc dovezi. Există chiar o conferință despre viața simplă și viața complicată. E o conferință (foarte importantă)! Ar trebui s-o căutați. Și veți vedea cum, inconștient, toată lumea își complică existența. Și nu își dau seama că o complică! Când ar putea fi atât de simplu! Să simplifice tot!

Acum, desigur, nu mă pot întinde prea mult, pentru că sunt prea multe lucruri de spus, le veți găsi. Pentru a vă dovedi, am să vă dau doar o imagine (întotdeauna vă dau o imagine): exercițiile de gimnastică. Sunt atât de simple, încât nimeni nu le va face, pentru că v-a zice : « Ce vom dezvolta ? Mușchii, nu. Nu vom fi « forțoși ». Și unde vom merge ? Sunt locuri unde se fac multe : ridici (greutăți), tragi diverse, biciclete... Oh, là, là! Și apoi? Ești și mai prost/mărginit. De ce ? Pentru că ne-am gândit să dezvoltăm mușchii. Mușchii sunt mușchi, nu creier. Rămâi la fel de prost ca înainte, poate chiar puțin mai prost. De ce complică oamenii lucrurile ?

Veți vedea imediat ce se află/ascunde în această simplitate/îndărățul acestei simplități. (Spun lucrurile acestea pentru cei noi, pentru că cei vechi le cunosc deja.) Sunt 5 sau 6 sau 7 exerciții. Și de ce nu dezvoltăm musculatura ? Pentru că există ceva mai presus de mușchi, ceva care reflectează, raționează, organizează, aranjează lucrurile, care trimite curenții electrici, magnetici etc. V-am dat mereu acest exemplu :

Cum se face că, deseori, în azile, există nebuni slabi, pricâjiți și li se întâmplă să fie atât de tari, de puternici, încât trei persoane nu-l pot ține. De unde vin această energie, acești mușchi ? Astfel de lucruri s-au întâmplat. Dar oamenii nu reflectează. Aaa, există ceva în creier ; există un centru care se declanșează și trimite energii, curenți în mușchi, care se întăresc și trei oameni nu-l pot ține. Un pricâjit, un slăbănog. Iar un altul, Tarzan, zdravăn/zdrahon, uneori nu-și poate ridica picioarele. De ce? Există momente când, aaa... Curenții, da, aceștia sunt curenții, nu mușchii ! Ei bine, oamenii nu s-au gândit la asta. Trebuie îmbunătățiți curenții.

Iar acum am să vă explic în ce constă utilitatea acestor exerciții. Dacă nu vă explic, nimeni nu va înțelege avantajele acestui lucru.

Așadar, există formule pe care trebuie să le rostim. Nu-i atât de ușor, importante nu sunt

atât mișcărilor (în sine) pe care le facem, ci concentrarea, credința voastră, încrederea în ceea ce spuneți, care se realizează. Câte conferințe v-am ținut deja (despre asta) : puterea cuvântului și a credinței. De ce a spus Isus: « Să fie după credința ta. » ? Dacă credea, se vindeca, dacă nu, rămânea bolnav. De ce a insistat Isus asupra credinței ? « Să fie după credința ta. » (.....)

Așadar faceți așa... și pronunțați formula: «Fie ca toate binecuvântările Cerului să se reverse asupra mea și asupra Fraternității!» Vă gândiți la Fraternitate. «Fie ca toate binecuvântările Cerului să se reverse asupra mea și asupra Fraternității!» De 6 ori tot așa. Ehe, puneți ceva în mișcare, acolo sus, și binecuvântările încep să coboare, sub formă de sănătate, de bucurie, de pace, de mulțumire, de recunoștință, de vitalitate. Ei, da. Dar orbii nu văd aceste avantaje. Sunt prea materializați, prea abrutizați. Acum trebuie să ieșiți din această stare! Și numai în Marea Fraternitate Albă Universală veți putea ieși.

Al doilea (exercițiu): «Fie ca toate celulele mele să fie magnetizate, însuflețite și purificate și sanctificate și chiar reînviat și întinerite. Adăugați ce vreți! Nu strică. Și din nou: «Fie ca toate celulele mele să fie magnetizate, însuflețite și reînviat.» Și așa de 6 ori. Veți simți că... Ele sunt inteligente, înțeleg. Se vor pune pe treabă. Ele spun: E un alt patron; are încredere în noi. Trebuie să-l ajutăm (???)».

Iar apoi.... Înotați. «Fie ca eu să pot înota în oceanul luminii divine.» Asta vă face să trăiți o stare (extraordinară)... Pentru a te afla în regiuni mai sublime, trebuie să înoți, să navighezi. E formidabil!

Și apoi... «Fie ca toate legăturile diabolice să fie tăiate!» Suntem atât de înlănțuiți, dacă ați ști! Oamenii nu-și dau seama: prin gânduri, prin sentimente, prin dorințe, sunt atât de înlănțuiți, sunt (nenumărate) legături pe care nu le vedem. Trebuie să le tăiem. Și oamenii nu se gândesc la asta. «Fie ca legăturile diabolice să fie tăiate!» «Fie ca legăturile...» Și așa de 6 ori. Și în felul acesta tăiați multe legături cu regiuni, cu entități, cu persoane cu care v-ați legat în trecut. Și le tăiați, vă eliberați. Și așa mult timp. Trebuie să continuați, pentru că sunt atât de multe legături, încât n-ar ajunge mai multe secole pentru a le tăia, sunt miliarde de legături. În ceea ce privește legăturile, v-am explicat că peste tot nu sunt decât legături, fire: copacii sunt fire, părul vostru tot fire, mușchii sunt fire, totul este fir. Iarba,

tot, peste tot nu sunt decât fire. Și v-am mai explicat: și nervii sunt tot fire. Totul. În întreaga natură sunt fire, așa că suntem înlănțuiți, suntem legați fedeleș... și nu ne dăm seama.

Aceasta este adevărata știință, dragi frați și surori: e exercițiu practic și în același timp magic.

Iar apoi: echilibrul. Vai, vai, vai!... Să cazi așa... E cel mai greu. Întotdeauna am vrut să fiu la circ; să merg pe o sârmă și să nu cad. Fără umbreluță! Sau așa, cu o bară! De altfel mi se întâmplă adesea, aici, să merg pe sârmă oh, là, là! Și să nu-ți frângi ceva.

Și apoi... Proiectăm, respingem și pronunțăm: «Fie ca toți dușmanii Fraternității Albe Universale să fie respinși, alungați, nimiciti!» Dacă vreți să spuneți și alte lucruri, mai groaznice, sunteți liberi s-o faceți. Să spuneți: «Să fie izbiți (de fulger), pulverizați, distruși!» E îngrozitor. Dar nu prea e multă iubire în aceste cuvinte. Dar «să fie îndepărtați, respinși...» e totuși drăguț, amabil. Nu-i omorâți, totuși. Iar apoi (expirație): «să dispară» (expirație) «să dispară».

Iar apoi, desigur, pentru suplețe... și aici este puțin cam greu. Să nu cădeți pe spate, așa...

Și apoi, din nou: «Fie ca toate binecuvântările să coboare asupra mea și asupra Fraternității.»

Și atunci, când faceți acest lucru luni și ani de zile, obțineți rezultate. Dar dacă le faceți inconștient, fără să puneți în ele credința, gândul, inima, să doriți cu ardoare, puteți să le faceți toată viața! Să nu credeți că or să se dezvolte mușchii. Mușchii se dezvoltă altfel. Când începeți să dați palme oamenilor, șuturi, mușchii picioarelor se antrenează, și când zgârâiați, da! Dar exercițiile noastre... privesc latura spirituală. Vedeți, totul este așa, aici, în Învățământ. Totul este simplu, în aparență. Ca de exemplu, să mănânci în liniște. Ce e acest exercițiu? Nimica toată! Ei da, dar când am explicat ce lucrare facem în timpul acestei tăceri... În timp ce, atunci când mâncăm, strigăm, țipăm, spargem lucruri, înghițim/înfulecăm mâncarea în loc s-o mestecăm, nu facem nici o lucrare spirituală. Și oamenii, toată lumea mănâncă așa. Apoi alte și alte lucruri, totul în viață. Dacă ar trebui să vă enumăr lucrurile pe care vi le-am explicat, mi-ar trebuie trei zile și trei nopți. Lucruri la

care nimeni nu se gândește. Ca astăzi: balanța. Și dacă v-aș revela faptul că toată Kabbala, Zoharul, cartea cea mai extraordinară – are 6 volume – sunt bazate pe balanță. Kabbaliștii înțelegeau ce este balanța.

Iar acum, desigur, este foarte simplu. Acum toată lumea poate să înțeleagă că dacă ați pierdut ceva, dacă sunteți triști, nefericiți, să vă amintiți, să vă gândiți că aveți alte lucruri pe lângă ele, care vă pot bucura. De exemplu, ați pierdut câțiva bani. Dar nu v-ați pierdut mâinile, picioarele, ochii. Dar nu vă gândiți la asta. Ați pierdut niște bani. Și sunteți așa de nefericiți, de triști, când ar trebui să vă gândiți că aveți copii, că aveți case, că aveți un Maestru, că aveți Învățămintul, că aveți Soarele, că aveți stelele! Ei bine nu, nu sunteți obișnuiți așa! Vedeți, câtă sărăcie ? Toată lumea își face griji pentru te miri ce, când ar putea, imediat, să refacă echilibrul, să nu mai fie atât de distruși/căzuți, pentru că au alte lucruri extraordinare. Dar ei nu le văd, nu se gândesc la asta. Ei, obișnuiți-vă, dragi frați și surori! Altfel...

Dar să vedem acum ce este balanța.

Am să vă spun. Ființa omenească este o balanță. Există două laturi: latura pozitivă/latura negativă, latura masculină/latura feminină, latura materială/latura subtilă, dacă vreți, latura emisivă și cea receptivă... Dar mai există ceva despre care v-am vorbit, despre care v-am vorbit ani și ani. Un lucru care explică tot, tot, tot. Doar cu acel lucru, pot pune la zid orice persoană, cea mai sus pusă, mai savantă, cea mai erudită, da. Veți zice: «Ce orgoliu, ce tupeu!» Ei da. Și care este acest lucru? Este explicația care spune că avem o natură dublă, polarizată: una care atinge latura inferioară, infernală, latura personală, egoistă, egocentrică, latura grosieră, animală – și această latură o avem toți. Chiar și cei mai mari Maeștri posedă această natură. Iar oamenii nu știu că chiar și marii Maeștri posedă această natură. Numai că veți vedea, în ce sens, în ce formă, în ce expresie. Și o altă latură, care este în noi, o natură divină, pe care am numit-o individualitate. Iar cealaltă este personalitatea. Și foarte mulți dintre cei noi nu cunosc acest lucru. Cei vechi poate că s-au săturat să audă vorbindu-se de personalitate și de individualitate. Dar au observat, chiar și cei vechi, că atunci când explicam aceste lucruri (despre personalitate și individualitate),

întotdeauna exista ceva nou, existau lucruri noi, aspecte noi, pe care nu le cunoșteau. Și acum, poate, din nou, va fi ceva nou (în ce spun). Așa că nu-mi reproșați nimic!

Despre personalitate și individualitate se poate vorbi la nesfârșit. Există mereu lucruri de arătat, de explicat. De ce? Pentru că este un subiect extrem de bogat/de vast. Încă nu cunoaștem personalitatea. V-am explicat că în ciuda explicațiilor, n-o cunoașteți. Am să vă aduc dovezi. Dar individualitatea? Ce este individualitatea? O altă natură, care e divină, celestă, care este generoasă, îndurătoare, mărinimoasă, minunată, extraordinară, plină de iubire, de bunătate, de renunțare, adică tot ce e divin. Și vedem asta. Vedem asta în viață. Unele persoane, care manifestă ceva mai des individualitatea, iar altele, tot timpul personalitatea. Și ce e personalitatea? Este «a lua», a lua, a aservi, a domina, a murdări, a fura, a extirpa, a înșela, a profita. Iar cealaltă natură, individualitatea? Aaa... a-i ajuta pe ceilalți, a le da. Prima este de a lua, cealaltă de a da. Și cum sunt foarte puțini oameni care lucrează în individualitate, nu vedem decât personalitatea manifestându-se peste tot, care este egoistă, crudă, bătărană, urâtă, hâdă, dezgustătoare, respingătoare... În timp ce individualitatea, oh, là, là! Ea are toate culorile celeste, toate emanațiile, toate parfumurile, toată muzica, toate radiațiile, vibrațiile... într-adevăr. Ea e capabilă să producă lucruri, fenomene, minuni, miracole. Ea este frumoasă. Și asta caută oamenii! Toți caută individualitatea, dar nu știu cum să o manifeste. Toți doresc să o găsească, să o contemple, să o mănânce, să o respire, să o atingă... Da, dar nu se gândesc să o dezvolte, să o facă să iasă, pentru că o avem cu toții. Și am explicat că chiar și la criminali, la derbedei, la asasini, e prezentă, numai că e puțin îngropată, ucisă. Nu se mai manifestă. V-am explicat, de asemenea, că personalitatea se manifestă chiar și în domeniul iubirii, doar pentru a-și potoli (dorințele), pentru a lua, pentru a fura, a viola, a întina, a se satisface... Aceasta este personalitatea. Nu se gândește la celălalt: în ce stare îl aduce, ce viitor îi pregătește... În timp ce individualitatea – și în iubire (iubirea care se manifestă în latura individuală) se gândește cum să-l ajute, să-l lumineze pe celălalt, cum să-l ocrotească, să-l susțină... Oh, là, là! Din păcate, foarte rar se manifestă această iubire din domeniul individualității. Când vreți să omorâți pe cineva, să asasinați pe cineva, să loviți pe cineva, să vă răzbunați, tot personalitatea e cea care se manifestă. Iar când vă întrebam: «Aveți criteriile care vă

dau posibilitatea să spuneți, ziua sau noaptea, ce se manifestă prin voi: personalitatea sau individualitatea?» Ei bine, oamenii nu au aceste criterii. Nu se gândesc niciodată. Din moment ce te manifesti, este divin, e minunat, ești tu. Ei bine, vedeți, trebuie să știți, în orice moment al zilei sau al nopții, când faceți ceva, când spuneți ceva, când simțiți ceva, să simțiți: oare personalitatea mea este cea care mă împinge, care mă sfătuiește sau individualitatea mea? Și când veți avea criteriile care vi se dau aici, veți fi adesea îngroziți. Unde sunt încă? În timp ce, din păcate, mulți, foarte mulți din cei care vin aici, în Învățământ, așa cum obișnuiau să-și manifeste personalitatea în viață – pentru că îi imitau pe ceilalți și cum ceilalți lucrează numai cu personalitatea, erau influențați – și atunci ei se manifestă (și aici) cu personalitatea. Iar personalitatea vă înșală, vă spune: «Ești formidabil, acum trebuie să-i domini pe ceilalți, (...) nu trebuie să-i permiți cuiva să te insulte, să te domine sau să te umilească. Să ți se spună adevărul!» Și sunteți vexați, rumegați, doriți să vă răzbunați. Personalitatea este cea care vă sfătuia. Și nu știați că e personalitatea. Și atunci sunteți închiși, sunteți ostili, pentru că personalitatea e cineva, nu acceptă să fie înjosită, umilită și așa mai departe! În timp ce individualitatea v-a acționa cu totul altfel. Individualitatea se va întreba: «Oare este bine, ce vă spune, este pentru binele, pentru progresul vostru, (???)». Individualitatea v-a aprecia, se v-a bucura și chiar v-a mulțumi. În timp ce celălalt va fi vexat. Oh, là, là! Dacă aveți criteriile și lucrați zi de zi, veți ajunge foarte departe, veți progresa, veți permite numai individualității (să se manifeste). Personalitatea? Personalității îi vom da, desigur, câte ceva/ o mică pondere, ca să nu dispară de tot. De ce ? Pentru că ea are bufetele ! Și atunci veți fi în individualitate. Există un dezechilibru. Personalității îi dați câte ceva, îi dați să mănânce, să bea, să doarmă, o răsfățați un pic, o mulțumiți și gata, situația se redresează. Nu trebuie s-o omorâți, pentru că apoi trebuie să plecați... în «domeniul individualității»! Și e nevoie să fim aici, cu personalitate cu tot. Așadar, nu trebuie să trageți în personalitate! Așa se zice: Nu trageți... în cine? În regizor sau în pianist! S-a spus undeva, am citit eu! N-o ucideți!

Ce de lucruri, ce de lucruri pentru a putea să te analizezi, zi de zi, iar aceasta vă va deschide orizonturi și porți și lumini și veți începe să situați lucrurile exact unde trebuie. Și chiar veți putea judeca, categorisi pe toată lumea în gândurile, în scrierile, în cărțile, în

discursurile, în comportamentul lor. Pentru că, dacă aveți aceste criterii, veți spune: «Săracul, nu vorbea decât de personalitate! » (???)

Dar pentru a nu o lăsa (să moară), pentru a păstra echilibrul, balanța, trebuie să-i dăm puțin să mănânce, să bea, să respire, s-o lăsăm să se plimbe puțin, dar nu prea mult, să meargă să violeze fetele și să șterpească sau să se răzbune. Personalității trebuie să-i dai, dar nu prea mult (???). Să păstrezi echilibrul. Echilibrul.

Iată, de pildă, să presupunem că postiți. Echilibrul este rupt. Există un dezechilibru. Ei da, dar acest dezechilibru este foarte, foarte benefic. De ce ? Pentru că personalitatea începe (...) să se curețe, să se purifice, să se ușureze, și așa o puteți domina mult mai bine. Iar apoi îi veți da o fiertură, un pic de supă, dar deocamdată există un dezechilibru. În ce fel ? Aveți palpitații, se petrec lucruri îngrozitoare... Sunteți speriați și încetați să postiți. Trebuia să continuați!